

Borç Alınan Aydınlığın Penceremden Yansımaları

Gözyaşlarımı siliyorum siyaha boyanıyor ellerim. Ayın ışığıyla bir olmak isterken geceye bulanıyorum. O parlıyor ve ben karanlığımı çepeçevre sarıyorum onu.

Kaçmak istiyorum. Bir yıldız olsaydı yapabilirdi belki bunu.

Kayıp giderdi ve birileri bu sayede bir dilek diler gerçek olacağına inanırdı. Sahte umutlar saçılırdı etrafa. Ama o bir yıldız değil. Hatta aydınlığını bir yıldız borçlu. Gerçek bir aydınlık bile olmayabilir bu. Belki yalnızca bir yansıma. Öyle güzel parlıyor ki inanıyorum ben gerçek olduğuna. Varlığımdan dahi şüphe duymaya başlıyorum. Dönüp duruyoruz boşlukta.

Sonra güneş geliyor. Bastırıyor karanlığımı. Senden de geri alıyor aydınlığını. Bu sayede eşitleniyoruz belki de.

Karanlıkta birbirimizi göremiyoruz artık.

Baktığımız her yer bize dönüşüyor.

Revision #1

Created 28 Şubat 2024 15:59:40 by kutupaynası

Updated 28 Şubat 2024 16:06:52 by kutupaynası